

[Stetter.]

hørsforhold til EF. Jeg har allerede behandlet dette emne i mit indlæg i mandags og skal derfor nøjes med at konstatere, at uanset hvad der i øvrigt sker, vil det nordiske samarbejde fortsætte. Dette samarbejde hviler ikke på traktater og aftaler alene, men på en folkelighed og en sprogforståelse, som ikke kan antastes.

Den vejledende norske folkeafstemning bør ikke få indflydelse på vor, men det får den, det er jeg desværre sikker på. Det bliver vanskeligt at holde resultatet af denne afstemning ude fra diskussionen. Jeg har bemærket, at en norsk politiker, nemlig L. R. Langsleth, valgt af højre, på et konservativt møde i Hørsens mandag aften har udtalt sig om dette spørgsmål, og jeg vil gerne ganske kort gengive hans tankegang. Han siger, at Norge har sat som forudsætning for medlemskab, at England og Danmark går med. Danmark har ikke opstillet nogen tilsvarende forudsætning om norsk medlemskab. Det finder jeg klogt, siger han. Kommer Norge ikke med i denne omgang, ville det bedste også for Norge være, at Danmark gik ind og banede vejen for en senere løsning også for Norges vedkommende.

Så vidt L. R. Langsleth, stortingsmedlem. Han forudser, at det ikke lykkes for Norge, og jeg ved, at han vil beklage det, men han siger altså også med disse ord, at hans parti i hvert fald — og jeg forstår efter det, der blev sagt her fra talerstolen for et øjeblik siden, også arbejderpartiet — vil arbejde for, at Norge på et senere tidspunkt kommer med. Det vil sige, at der er stærke politiske kræfter, der står for dette standpunkt. Derfor tror jeg altså også, at det på et eller andet tidspunkt vil lykkes Norge at komme ind, og dér er det altså vigtigt ifølge denne politikers ræsonnement, at vi er inde for at kunne bane vej for Norge. Dermed har jeg jo altså allerede blandet mig i debatten.

I mit første indlæg i mandags stillede jeg socialistisk folkeparti et spørgsmål om partiets politiske holdning efter dansk tilslutning, men jeg fik ikke noget svar. Jeg spurgte, om socialistisk folkeparti vil dreje på en tallerken og blive et positivt og loyalt politisk parti, eller om partiet vil sabotere

beslutningsprocessen omkring de EF-sager, som vi har her i tinget, og som kommer til behandling her i tinget.

Nu kan man godt sige, at det er tvivlsomt, om jeg har ret til at formulere et sådant spørgsmål, som går på en tænkt situation, og jeg er ganske enig i denne kritik, men jeg ville aldrig nogen sinde drømme om at føre det frem, hvis ikke hr. Morten Lange, der jo dog ikke er noget helt almindeligt medlem af gruppen, havde skrevet en artikel i socialdemokratiets publikation Ny politik, et dobbeltnummer, nr. 7-8, fra august i år, hvis overskrift er: „SF efter EF-dag“. Heri skriver hr. Morten Lange blandt meget andet:

„Vort mål vil ganske enkelt være at hjælpe til, at denne højkapitalistiske alliance bliver ude af stand til at fungere og dermed lider sit rimelige skibbrud, noget, der må blive en klar følge, hvis integrationen ikke skrider frem.“

Jeg mener, det kan have betydning, at vi her fra tingets talerstol får enten bekræftet eller afkræftet denne udtalelse. Det er nødvendigt for at vurdere mulighederne i fremtiden; jeg tror, der er mange andre end undertegnede, der vil have interesse i at høre, hvad hr. Morten Lange vil svare.

Modstanderne af dansk tilslutning håner eller, skal vi sige skoser os tilhængere for, at vi bl. a. motiverer vort ønske om tilslutning med, at medlemskabet skaffer os en økonomisk gevinst. Der er intet grundlag for denne hån. Det er en væsentlig opgave for dette tings medlemmer at give vort samfund den placering, som gives os den største maksimale gevinst i vores samhandel med omverdenen, medlemskabet giver os en valuta-gevinst på et milliardbeløb; modstanderne erkender jo dette. Lad os i denne sandhedens time ikke begynde at pukke på detaljer; vi ved, at det er et meget stort beløb, det drejer sig om. Samtidig ved vi også, at holder vi os uden for De europæiske Fællesskaber, ja, så er tabet et milliardbeløb. Forskellen, gabet, om man vil, mellem medlemskab og ikke-medlemskab er derfor med hensyn til valutaindtjening efter danske forhold af en ubehagelig stor størrelse. På den ene side har vi en gevinst på et milliardbeløb, på den anden side et tab på et andet milliardbeløb, og forskellen — ja, vi har jo diskuteret dette